

Провізори і фармацевти працюють разом з іншими працівниками галузі охорона здоров'я, забезпечують населення країни якісними лікарськими засобами, здійснюють належну фармацевтичну опіку. Фармацевтична діяльність провізора спирається на принципи, які він повинен знати та виконувати. У власній професійній практиці фахівець фармацевтичної галузі повинен уважно ставитись до кожної людини. Зобов'язаний не розповсюджувати інформацію, яка вказує на особу пацієнта, без отримання його згоди або без належних на те підстав. Виконувати свої професійні завдання з повагою до життя людини, охороняти здоров'я суспільства та кожної окремої особи. Аптечний працівник повинен виявляти однакову зацікавленість до всіх своїх пацієнтів, утримуватись від будь-яких вчинків та дій, що можуть викликати негативне ставлення до фармацевтичної професії, навіть якщо це не пов'язано з його практичною діяльністю.

Взаємовідносини фармацевтичного працівника і лікаря повинні будуватися на взаємній повазі та довірі. Фармацевтичний працівник не повинен допускати нетактовних висловів на адресу лікаря. А фармацевтичного працівника та лікаря є спільна мета зберегти здоров'я пацієнта. Діловий етикет провізора вимагає особливої поведінки в спілкуванні з клієнтами. Хто б не прийшов до аптеки, провізору потрібно виявити максимальний інтерес і готовність допомогти. Розмовляти потрібно чемно, спокійно, керувати своїми емоціями та почуттями в конфліктних ситуаціях. Фармацевтичному працівнику необхідно зберігати чемність, такт, терпіння, ввічливість по відношенню до відвідувача аптеки. Дотримання правил поведінки з незнайомими людьми це ознака респектабельності фахівця, його вихованості та впевненості в своїх діях. Культура поведінки в діловому спілкуванні провізорів не уявляється без дотримання правил вербального (мовного) етикету, пов'язаного з формами і манерами мови, словниковим запасом, знанням назв фармацевтичних препаратів. Вона передбачає наявність таких рис характеру, як терпимість, доброзичливість, повага до людей, тактовність, чесність. У діловій розмові провізор повинен вміти дати відповідь на будь-яке запитання співрозмовника. Нічого не відповісти неввічливо.

Специфіка фармацевтичної етики полягає в тому, що аптечні працівники не лікують хворого, не роблять призначень, а лише прагнуть допомогти йому швидким і точним готуванням і реалізацією потрібних ліків, вселяють в хворого віру у видужання.

Висновки. Таким чином, загальна мета збереження здоров'я і благополуччя пацієнтів – головний аспект у взаєминах медичних працівників і провізорів/фармацевтів.

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ НАВЧАЛЬНИХ ІГОР У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Салімонович А. А.

Науковий керівник: Науменко Н. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
annette061187@gmail.com

Актуальність. Сучасні тенденції розвитку медичної галузі зумовлюють нові вимоги щодо професійної підготовки фахівців охорони здоров'я. Держава та суспільство бажають отримати висококваліфікованих та конкурентоспроможних спеціалістів, які не тільки володіють знаннями зі своєї галузі, а й здатні використовувати їх у нестандартних професійних ситуаціях, вирішуючи складні завдання. Саме тому важливим є організація сучасного освітнього середовища, яке передбачає створення комфортних умов для оволодіння майбутніми фахівцями необхідною для їхньої професійної діяльності

інформацію, відпрацювання практичних навичок, формування вміння аналізувати, оцінювати ситуацію та приймати відповідальні рішення, спираючись на отримані теоретичні знання. Використання навчальних ігор в освітньому процесі закладів вищої освіти медичного профілю уможливує вирішення зазначених питань, тому як під час використання цього методу майбутні фахівці мають можливість відчувати себе справжніми фахівцями, виконуючи різні професійні ролі та відпрацювати свої дії стосовно тієї чи іншої професійної ситуації.

Метою дослідження є аналіз можливостей використання методу навчальних ігор у професійній підготовці фахівців, які навчаються за освітніми програмами медичного спрямування.

Матеріали та методи. Теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми. Практичні: опитування, бесіди, спостереження, тестування для виявлення доцільності впровадження методу навчальних ігор у підготовці майбутніх фахівців у галузі охорони здоров'я.

Отримані результати. На нашу думку, метод навчальних ігор має великий потенціал та може бути застосований практично у будь-якій сфері підготовки фахівців, у тому числі й у навчанні здобувачів освіти медичної галузі. Як відомо, гра є одним з основних видів діяльності, який притаманний людині. Навчальна ж гра поєднує у собі з одного боку природний інтерес до процесу, а з іншого боку має на меті чомусь навчити.

Використання навчальних ігор в освітньому процесі професійної підготовки фахівців охорони здоров'я може бути корисним для вироблення моделі поведінки в системі «лікар-лікар», «лікар-пацієнт», «лікар-керівництво» шляхом створення різноманітних ділових ситуацій, у яких кожний здобувач освіти може приміряти на себе ту чи іншу роль. Під час програвання ролей майбутніми фахівцями відпрацьовуються навички ділової етики, дотримання субординації, вирішення конфліктних ситуацій, вміння працювати у команді та відстоювати свою думку.

Принципово важливим для лікаря є не тільки бути обізнаним у своїй професії, мати достатньо знань, але й вміти користуватися ними, знайти у своєму багажі знань саме ту інформацію, яка необхідна в конкретній ситуації, вміти звертати увагу на дрібниці, які можуть бути важливими для встановлення діагнозу та призначення лікування. Навчальна гра може бути потужним інструментом для цього. Ми пропонуємо в процесі професійної підготовки фахівців охорони здоров'я використовувати навчальну гру «Данетки». Її сутність полягає в тому, що здобувачам освіти необхідно відтворити інформацію, якої не вистачає, та встановити діагноз. Обирається ведучий, який тягне картку, на якій записані один-два факти, що повинні наштовхнути гравців на правильну думку, та діагноз, який вони повинні поставити. Здобувачі освіти мають право ставити ведучому уточнюючі питання, відповідь на які може бути «так» або «ні». В процесі гри майбутні фахівці мають відтворити повну картину, яка притаманна задуманому діагнозу, та встановити його. Той, хто дасть правильну відповідь, стає ведучим. Таким чином, студенти-гравці навчаються оцінювати ту інформацію, яка вже відома, робити припущення, користуючись своїми знаннями за темою, що вивчається. Зауважимо, що студент-ведучий так само закріплює свої теоретичні знання, адже щоб дати відповідь на запитання гравців, йому самому необхідно володіти знаннями та вміти їх використовувати стосовно конкретної ситуації.

Безсумнівною перевагою навчальних ігор є той факт, що процес навчання відбувається у невимушеній обстановці. Здобувачі освіти звільняються від страху сказати щось неправильно, зробити помилку та отримати осуд викладача. Таке освітнє середовище мотивує їх на більш активну участь та, відповідно, сприяє досягненню навчальних цілей.

Висновки. Метод навчальної гри має великий потенціал в процесі підготовки фахівців в галузі охорони здоров'я. Він дозволяє майбутнім фахівцям в невимушеній

обстановці відпрацювати практичні навички, створити моделі поведінки в різних ситуаціях, поглибити свої знання та навчитися використовувати їх. При цьому відбувається активізація розумової та творчої діяльності студентів, розвивається критичне мислення та навички роботи в команді. Таким чином, вважаємо, що використання методу навчальних ігор є доцільним та перспективним напрямком в освітньому процесі.

ГЕЙМІФІКАЦІЯ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦІЇ

Солдатов Д. П.

Науковий керівник: Науменко Н. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

soldatovdp@gmail.com

Актуальність. Вища освіта відчуває виклики часу, вимагає підготовки фахівців високого професійного рівня, в той же час процес навчання характеризується обмеженням у часі та значним навантаженням на здобувачів освіти. Все ці фактори особливо стосуються фармацевтичної освіти, оскільки існують досить високі вимоги до професійних якостей працівників фармацевтичної галузі. Постає питання, як в умовах обмеженого ресурсу часу у найбільш ефективний спосіб провести професійну підготовку з набуття необхідних компетентностей здобувачами вищої освіти. Звісно, це потребує застосування науково-обґрунтованих методичних підходів для вирішення викликів сьогодення.

Цікавим є питання перспектив впровадження гейміфікації в освітній процес спеціалістів фармації.

Метою дослідження є аналіз навчального потенціалу методу гейміфікації у формуванні професійних компетентностей майбутніх фахівців фармації, що проходять навчання на базі кафедри Технологій фармацевтичних препаратів Національного фармацевтичного університету, за навчальною дисципліною «Промислова технологія лікарських засобів».

Матеріали та методи. Аналіз даних наукової літератури щодо стану розробленості досліджуваної проблеми.

Отримані результати. Скотт Хеберт оцінює систему освіти як систему, яка перебуває у кризі навчання. Він звертає увагу на те, що ми звинувачуємо самих здобувачів, недостатність ресурсів, тоді як насправді їм нудно і нецікаво. І що роблять люди, коли їм нудно, вони починають займатися іншими речами – дивляться у телефони, відволікаються, роблять усе щоб розважити себе. Він приходить до висновку, що найбільший невикористаний ресурс в освіті - це саме здобувачі. За опитуванням здобувачів Скотт Хеберт виділяє три причини їх невдоволення:

1. Навчання нудне, повторюване. Вони не розуміють навіщо їм необхідно робити всі ці речі (викладачі мають почути це як – дайте мені причини, чому це важливо для мене).

2. Вони відчувають, що постійно не мають вибору (викладачі мають почути це як – довіряйте мені, я можу зробити чудово).

Данієль Х. Пінк також визначає, що контроль веде до відповідності, а автономія веде до зобов'язань.